

MÈXIC, EL PAÍS DELS FEMINICIDES

I també dels borratxos toca-pits presidencials

La presidenta mexicana Claudia Sheinbaum ha estat agredida per un home que li va magrejar el pit fins que va intervenir un membre del servei de seguretat.

A la Ciutat de Mèxic, la capital, mentre la presidenta assistia a un acte públic amb donades de mans i fent-se fotos... amb el personal de seguretat als llims... un home se li va acostar... li va passar el braç al voltant de l'espatlla i, amb l'altra mà, li va tocar el maluc i el pit, mentre la besava al coll.

Potser la seva borratxera el va fer equivocar-se de dona? Va fer una jugesca i la va guanyar? En tot cas la líder d'esquerra té clar que: "Si no presento una denúncia, què passarà amb les altres dones mexicanes? Si això li passa al president, què passarà amb totes les dones del nostre país?"

De moment ja s'han posat a revisar la legislació del país sobre violència sexual i ha presentat una denúncia a la Fiscalia General de la Ciutat de Mèxic, on l'assetjament sexual és un delictes. El govern ara examinarà si aquest comportament constitueix un delictes penal en tots els estats ja que Mèxic és un estat federal: els 32 estats que el formen tenen els seus propis codis penals i no tots castiguen aquest tipus de comportament.

El que és manifest és la "visió masculista" i la normalització de les intrusions en l'espai personal i els

cossos de les dones, un problema latent a Mèxic. Segons l'ONU, el 70% de les dones mexicanes majors de 15 anys han experimentat alguna forma de violència almenys una vegada a la vida. Si sumem els feminicidis i els homicidis intencionats, hi ha de mitjana 10 assassinats de nenes i dones al dia.

PARLA LA ONU

Els saharauis es queden sense país

La ONU, gran experta en drets humans i coneixedors a fons de les realitats nacionals dels pobles, ha decidit que el Sàhara occidental, el tros de desert que ha servit als saharauis per sobreviure una colla d'anys, viurà d'allò més feliç si es converteix en una autonomia marroquina. L'afamada classe política de la ONU té molt clar que aquesta decisió és la més realista possible per acabar amb el conflicte. El Front Polisari pot anar a prendre canyes.

Amb la sospitosa abstenció de Rússia, la Xina i Pakistan i l'absència d'Algèria, la gran damnificada de la

decisió i històric rival del Marroc, el món civilitzat es treu de sobre un problema que venia arrossegant-se d'anys i que a tothom feia mandra i nosa. A tothom excepte al pobles saharauí i al rei del Marroc. Al cap i a la fi, qui són els saharauis? Com a mínim del rei del Marroc en sabem alguna cosa certa, que és un bandarria d'allò més qualificat. Raó més que suficient perquè la ONU

SAHARA LLIURE

li doni la raó.
LLUFA